

РЕШЕНИЕ

№ 1297

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12821** по описа за **2019** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Р. И. П. - С., чрез адв. В. срещу Решение № 243707 от 15.10.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 135 състав, по НАХД № 8632/2019 г.

С решението съдът е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба № 1246063, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Позовава се на ТР № 2/12.04.2017 г. на ВАС и ТР № 1/26.02.2014 г. на ВАС. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представява.

Ответникът, редовно уведомен, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства /изпратени от Българския Институт по Метрология, доказващи техническата годност на техническото средство, с което е установено нарушението/ е установил фактическата страна на спора, като е приел, че оспорения фиш е бил издаден въз основа на данните техническо средство „TFR1 - M”, № 505. С помощта на последното е установено, че на 22.05.2016 г., в 15:14 часа, в [населено място], [улица]срещу бл. 141 с посока на движение от от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място и допълнителен п.з. Е - 24, е управлявал собствения си лек автомобил „К. 300 М“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост на движение 71 км/ч., като по този начин е превишил разрешената скорост с 21 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Електронният фиш е връчен лично на собственика на МПС г – жа С., на 24.04.2019 г., видно от приложената по делото разписка. Същият не е представил декларация, от която да е видно, дали друго лице не е управлявало автомобила и не е подал писмено възражение.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява извършването на нарушение по чл. 21, ал. 1 – правно задължение за водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движението на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили, която за населено място е 50 км/ч. Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл. 189, ал. 15 ЗДвП. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС. Видно от електронния фиш е, че в посоченото време и място в същия, със скорост 71 км/ч., касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е превишил допустимата скорост с 21

км/ч. Техническото средство е преминало ежегодния периодичен технически преглед. Същото е преминало през изискуемата законова проверка за техническа годност, а касаторът не е посочил, че автомобилът е бил управляван от друго лице.

Неотносимо е позоваването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. на Върховния административен съд на Република България за установяването и заснемането на нарушение, което може да се осъществява само със стационарно техническо средство. Вярно е, че в него е посочено, че издаването на електронния фиш е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства със съответните предварителни обозначения за съществуването им, същите да работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответен контролен орган, за който при използване на мобилни технически средства, обслужвани и използвани непосредствено от контролен орган, но тази разпоредба е неприложима за констатираните с тези технически средства нарушения на ЗДвП, при които е приложим общият ред за съставяне на актове и издаване на НП.

Настоящата инстанция счита, че с оглед измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., нормативният акт е съобразен с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. на ВАС относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, чрез добавяне в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП на термина "автоматизирано" техническо средство, дефиниран в § 6, т.65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП – „Автоматизирани технически средства и системи" са както стационарните системи (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган), така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“. Следователно, мобилните системи за видеоконтрол след законодателните изменения представляват годно средство за констатиране и заснемане на нарушения на установените ограничения на скоростта при спазване на въведените изисквания контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола да го изключва и демонтира. В настоящия случай не се установяват нарушения на тези правила за работа с мобилната система за видеоконтрол.

Установява се още, че съгласно Наредба № 8121з – 532/2015 считано от 19.05.2015 г. Т17 (скоростта се контролира с радар/камера) е подменен с пътен знак Е 24, който обозначава наличие на мобилни и стационарни автоматизирани технически средства, т.е. водачите на МПС са били наясно, че в зоната на знака се извършва проверка за спазване на разрешената скорост.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в ЕФ фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 21 до 30 км/ч. санкцията е в размер на 100 лв.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр.

второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 243707 от 15.10.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 135 състав, по НАХД № 8632/2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.